

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

5 Infami detur purgatio probra neganti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

Epiphanius] In vulgatis legatur, Ephesum est, quasi hoc esse dicitur aliquod conciliū Ephesum, habuit tempore Celestini Papæ, & Theodisii Imperatoris. Hoc vero est Germanicum conciliū habuit presentem Henrico Rege, prout etiam apud Barchardum & Iuonem dicitur. Et codices Græci manuscripti habent, quemadmodum est restitutum. In hoc autem oppido perit Bonifacius à Zacharia Papa constituit Episcopum, & imperavit. Quod apparet ex prima epistola Bonifacii ad Zachariam & ultimam Zacharii ad Bonifacium.

C. III. § De eodem.

Item Hadrianus Papa in capitulis, c. 64.
N. Illus Episcopus, vel infra positus, die Dominico causas iudicare præsumat.

QUÆSTIO V.

Purgationem vero neganti esse præstandam, Stephanus scribit Leonis Episcopi Theosensis.

Idem si in iudicio, de manifestis, sup. 2. q. 1.

C. I. § Diaconus si de crimine conversationis potuerit, apud Episcopum se ipsam se purificare.

De crimine sibi illato diaconus tuus verissime fatebatur se esse immunem. Verumtamen si suspicio habeatur, & accusatores idonei reperiantur, & tales testes, quales sacri canones faciunt, accito tecum certo Episcopo numero veniant accusatores, vocetur & ipse Alderius diaconus: & si negaverit, ventiletur causa canonice: & si vel sponte confessus, vel legitimis testibus fuerit approbatus, canonice seriatim sententia. Qui si nec sponte confitetur, nec accusatores & testes legitimi reperti fuerint, & mala fama crebuerit, non publico examine, sed coram te, & aliquantisper reverendissimis Presbyteris & Diaconis tuae ecclesie secreto iuramento se purificet. Et tu deinceps boni testimonii eum annuntia: & compescet, & commune ecclesie tuae filios, ne sacerdotem Dei ulterius infamare præsumant, fimentes, quod Cham & maledictus est, qui patris verenda derisit.

C. II. § Non est sperandus Presbyter vel Diaconus, nisi sponte confessus, vel legitime convictus fuerit.

Item Nicolaus Salernitanus Constantiensis Episcopus.

Presbyter dicitur, aut Diaconus, quem asseris crimina nolle publice confiteri, sed vellet cum iuramento defendere se, & si tamen notum sit Episcopo esse scelus ab ipso perpetratum, non potest per aliquam penitentiam sacerdotali vel diaconali officio potiri, sed mirandum est, si ipse confessus non fuerit, quomodo notum possit esse Episcopo scelus ab ipso perpetratum, nisi accusatore forte idoneo per testes idoneos approbante. Vnde si examinante Episcopo causam presbyteri vel diaconi non fuerit per testium approbationem presbyter vel diaconus forte convictus, non est scelus Episcopo legitime manifestum, nisi sua sponte scelus ipse confiteatur. Quod nisi fecerit, interim non videmus suo debere presbyterium vel diaconum officio privari. Sola ergo spontanea confessio, & canonicus numerus, qualitas testium (decernentibus Episcopis, & accusatore, quod obsecrat, comprobante) clericum privat proprio gradu.

QUÆSTIO VI.

Quid vero confessio cruciatibus extorquenda non sit, Alexander Papa restat, scribitur omnibus orthodoxis, epist. 1. cap. 2.

C. I. § Ministrorum confessio non fit extortis, sed spontanea.

a Burchardus lib. 1. c. 112. Ivo p. 30. 204. b Ivo p. 8. c. 66. c Gen. d Ivo p. 8. c. 122. e Alala Presbyter.

Stia quantumque à sacerdotibus & auctoribus ecclesie, quædam scriptura quoque modo per multos aut fraudem, aut per vim extorta fuerint, vel infirmis repositis, quocumque ab eis conscriptis, aut obortis fuerint ingenio, ad nullum eis præiudicium vel incommodum valere: b censemur: neque illam eos infamam vel calumniam, aut à suis sequificationem bonorum, Deo auctore, & sanctis Apostolis, eorumque successores, sustinere permittimus. Confessio vero in talibus non compulsa, sed spontanea fieri debet, & ipsa. c Quæ enim confessio, que fit ex necessitate, fides non est, paulo post. ¶ Confessio ergo in talibus non extorta debet, sed potius sponte profiteri. Pelsimum est de suspitione aut extorta confessione quemquam iudicare: cum magis sit inspector cordis Dominus, quamque ris. & paucis interpellat. ¶ Non potest autem humanis demnari examine, quem Dominus suo reservavit. Si omnia namque in hoc seculo vindicata essent, non divina iudicia non haberent. Item multo sapientius, etiam ad hanc sanctam sedem petatum quod potest dicere, & non solum sacerdotali, sed etiam omnifidiano nomini est inimicum quod nonnulli Episcopi vel Sacerdotes aut metu compellant, aut vi extorqueant, aut fraude decipiunt, aliquas confessiones fieri in partem, quam debeant, literas scribere, aut per litteras non requiritur causarum, & aut quod deest, vel alieni erroris secta scripturas facere, & propriam roborare, & coram populo recitare, & propriam. Aliquos dicunt carceribus & ergastulis retrahi, & item his terribi invidiis devent Domini sacerdotum, & favent voluntatibus. Item ubi supra. ¶ Confessio in talibus non compulsa, sed spontanea fieri debet, attestante qui ait, [Ex corde enim procedunt verba, adulteria, fornicationes, blasphemie, &c.] sicut sunt ad hanc pertinentia. ¶ Nec tantum attestantibus que sunt, quantum quo animo fiat. & paucis illis plus autem respicit Deus ad cogitationes, & voluntates, quam actus, qui per simulationem fiunt.

¶ Auctoribus] Tu habet, si sacerdotibus, & clericis ecclesie, quemadmodum etiam in eadem epistola scribitur, si quis erga Episcopum, vel actorem ecclesie, &c. sup. 2. q. 7. si quis erga. Hoc autem loco in epistola legitur, ter si huiusmodi personis quædam scriptura, &c. videntur autem cum multa alia, tum que referuntur in hoc capite, in vers. Est etiam, & ad hanc. Confessione non caput ex locis epistola, hinc inde sumptis, ortum non potest vati.

¶ Literas scribere] Hæc absent ab originali, & in eadem illa, que sequuntur, scripturas facere. Sed oblique sunt expuncta.

C. II. § Apostolica auctoritas potius illorum irrisum deducit iuramentum.

Item Nicolaus Papa Episcopus Constantiensis.

Vetustatem f. venerabilium presbyterorum, & martiris, & nominatim beatissimi presbyteri martiris, Alexandri quinti à beato Petro, ab ipso iuramenti, & cuiuscunque modi obligationibus quibus illi sese coacti violentia impiorum obligaverunt, & ne illa ferventur, verumtamen non absolvimus: & ne illa ferventur, quoniam ab ipso tum Archiepiscopum Treverentem, quoniam ab ipso quo modo obligaverunt: neque illam eas per nos famiam vel calumniam, aut à suis bonis deponerem unquam auctore Deo, & sanctis Apostolis, & suis predecessoribus: sustinere permittimus: & Prophetam Dominus dicit: b [Dissolve ecclesiam]

a Ivo p. 8. c. 2. b Ivo p. 8. c. 122. c Ivo p. 8. c. 122. d Ivo p. 8. c. 122. e Ivo p. 8. c. 122. f Ivo p. 8. c. 122. g Ivo p. 8. c. 122.